

Acapo AS
Postboks 1880 Nordnes
5817 BERGEN

TELEFON SAKSBEH.:

22 38 73 11

VÅR REF.:

20050410

DERES REF.:

D2062NO00

DATO(ÅÅÅÅ.MM.DD):

2007.08.02

Registreringsnr.: 079322
Produkt: Badestampovn
Innehaver : Åsane Sveis AS
Ankefrist: 2007.10.02

POSTADRESSE
▶ Postboks 8160 Dep.
0033 Oslo

BESØKSADRESSE
▶ Københavngaten 10

TELEFON
▶ +47 22 38 73 00

INFOSENTER
▶ +47 22 38 73 33

TELEFAKS
▶ +47 22 38 73 01

E-POST
▶ mail@patentstyret.no

INTERNETT
▶ www.patentstyret.no

BANKGIRO
▶ 8276 01 00192

ORGANISASJONSNUMMER
▶ 971526157 MVA

Avgjørelse design¹

Patentstyret har truffet følgende:

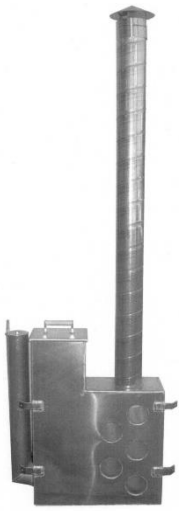
AVGJØRELSE

Den registrerte designen ble innlevert 2005.08.08 av Åsane Sveis AS, Bergen, med Acapo AS, Bergen, som fullmektig. Designen ble søkt registrert med produktangivelsen:

"Badestampovn", klasse 23-03.

Designen ble registrert den 2006.03.10, med reg.nr. 79322, og ble kunngjort i Norsk design-tidende 2006.04.10.

¹ Avgjørelsen kan skriftlig påklages til Patentstyrets annen avdeling innen to måneder etter den dato avgjørelsen ble sendt fra Patentstyret. Se designloven §§ 36 og 37. Forskrift om innlevering av dokument og betaling av avgift til Styret for det industrielle rettsvern kan fås ved henvendelse til infosenteret i Patentstyret, eller på Internett fra www.patentstyret.no

Designregistrering nr. 79322.

Den 2006.05.22 innkom det krav om administrativ overprøving fra Advokatkontoret Nordenfjeldske ved advokat Gunnar Krogstad, på vegne av Foss Metallindustri AS. Kravet er begrunnet med at designregistrering nr. 79322 må oppheves jf. designloven § 25, da designen ikke skiller seg tilstrekkelig fra innklagers designregistrering nr. 76686, jf. designloven § 3.

Designregistrering nr. 76686.

Åsane Sveis AS har ingen ytterligere anførsler i saken og ber om at den tas opp til avgjørelse på det foreliggende grunnlag. Når det gjelder anførselene fra Foss Metallindustrier AS, vises det til sakens dokumenter.

Patentstyrets vurdering:

Problemstillingen er følgelig om designen i registrering nr. 79322 skal oppheves etter designloven § 25, fordi den ikke oppfyller kravet til ny og individuell karakter jf. designloven § 3. Kravet er altså todelt, og begge krav må være oppfylt for at det skal være en gyldig registrering.

For at nyhetskravet skal anses oppfylt, må ingen "identisk design" ha blitt allment tilgjengelig før søknadsdagen/prioritetsdagen. Med identisk forstås her at den bare skiller seg fra en annen design på uvesentlige punkter. I henhold til designlovens forarbeider skal det legges til grunn en forholdsvis streng norm for hva som skal anses identisk.

Individuell karakter skal anses å foreligge hvis "helhetsinntrykket designen gir den informerte bruker, skiller seg fra helhetsinntrykket en slik bruker får av annen design som har blitt allment tilgjengelig" før søknadsdagen/prioritetsdagen. I fortale til direktivet (98/71EF), avsnitt 13, fremgår

det at forskjellen må være "tydelig". Avgjørelser fra OHIM og utenlandske domstoler tyder ikke på at den nye terminologien har medført noen endring i vurderingen av forskjellskravet, som en følge av den språkmessige endringen fra "vesentlig" forskjell (mønsterlovens § 2) til "tydelig" forskjell i designloven § 3. Hva angår den "informerte bruker" er denne ikke en gjennomsnitts forbruker av slike produkter som søknaden gjelder, men heller ikke en produsent eller profesjonell designer. En informert bruker vil være en forbruker som produktet er rettet mot, og som har en noe større kjennskap til produktet enn det man kan forvente seg av en gjennomsnittsforbruker. I vurderingen skal det også tas hensyn til hvor stor frihet designeren hadde ved utviklingen av designene, jf. designloven § 3 tredje ledd if. I denne sammenheng fordrer det en viss basiskunnskap hos den informerte bruker hva angår tekniske aspekter som kan begrense designens utforming.

Det første spørsmålet er altså hvorvidt designen i registrering nr. 79322 skal anses ny i forhold til designen i den tidligere registrering nr. 76686, jf designloven § 3 annet ledd.

De to ovnene har en tilnærmet lik grunnform, samt at plasseringen av rør og pipeløp er likt. Ovnene til Åsane Sveis AS har imidlertid fullt pipeløp i motsetning til Foss Metallindustrier AS sin ovn. Videre er de fem kanalene forskjellig plassert på de to ovnene. De nevnte forskjellene anses tilstrekkelig til at registrering nr. 79322 oppfyller kravet til nyhet i designloven § 3 annet ledd.

Det neste som må vurderes er om designen i registrering nr. 79322 skiller seg tydelig fra helhetsinntrykket den informerte bruker får av designen i registrering nr. 76686, jf. designloven § 3 tredje ledd.

Foss Metallindustrier AS anfører her at registrering nr. 79322 har åpenbare likhetstrekk med deres tidligere registrering nr. 76686, og følgelig må oppheves i henholdt til designloven § 25 jf. § 3. Det argumenteres videre med at det eneste som skiller de to designene fra hverandre er de fem åpne kanalene i ovnene som har forskjellig plassering, men at dette ikke er tilstrekkelig til å endre helhetsinntrykket. Heller ikke det at Åsane Sveis AS har valgt å presentere sin badestampovn med fullt pipeelement, bidrar til at deres ovn skiller seg tilstrekkelig fra Foss Metallindustri AS sin ovn.

I foreliggende tilfelle må den informerte bruker anses å være en person som har en viss kjennskap til vedfyrte badestampovner, og som har innsikt nok til å registrere tydelige forskjeller. Ovnene er i noen grad funksjonsbestemt da de må ha et kammer for vedfyring, et sidekammer for sirkulering av varmen, samt et pipeløp. De delene av produktet som er nødvendige for at produktet skal oppfylle formålet vil det i større grad bli sett bort fra, mens de delene hvor designer har større utformingsfrihet vil bli tillagt større vekt ved forskjellsvurderingen. Utover det her nevnte, bør designeren ha en viss utformingsfrihet.

Det er åpenbart at de to ovnene har et svært likt helhetsutseende. De har tilnærmet identisk grunnform som består av en høy del med lokk oppå, og en lavere del med gjennomgående kanaler. Videre har begge ovnene et rør på utsiden av fyringskammeret. Den mest fremtredende forskjellen mellom de to ovnene er hvordan de gjennomgående kanalene er plassert. På ovnen til Foss Metallindustri AS er de fem kanalene plassert i en firkant med en kanal plassert sentrert mellom de disse. Åsane Sveis AS sin ovn har derimot plassert kanalene på to vertikale rekker med henholdsvis to og tre kanaler over hverandre. Selv om det forøvrig foreligger enkelte detaljforskjeller mellom de to badestampovnene, gir ovnen til Åsane Sveis AS likefullt det samme helhetsinntrykket som ovnen til Foss Metallindustri AS.

Etter en helhetlig vurdering har Patentstyret kommet til at designen i registrering nr. 79322 ikke skiller seg tydelig fra designen i registrering 76686, og således ikke oppfyller kravet til individuell karakter i henhold til designloven § 3 tredje ledd.

Beslutning:

Registreringen oppheves, jf. designloven § 25 første ledd.

Marie Rasmussen (sign.)

Thale Andresen

Kopi: Adv. Inger Grete Lundebo, bostyrer

Advokatfirmaet Lundemo DA
v/adv. Inger Grete Lundemo
Svartvassveien 2
Postboks 76
6656 Surnadal

22 38 73 11

20050410

K/T-404

2007.08.02

Registreringsnr.: 079322
Produkt: Badestampovn
Innehaver : Åsane Sveis AS
Ankefrist: 2007.10.02

Avgjørelse design ²

Patentstyret har truffet følgende:

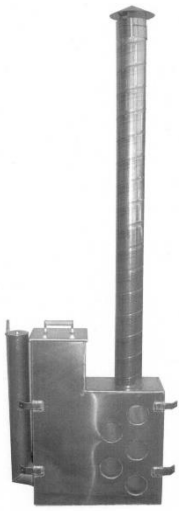
AVGJØRELSE

Den registrerte designen ble innlevert 2005.08.08 av Åsane Sveis AS, Bergen, med Acapo As, Bergen, som fullmektig. Designen ble søkt registrert med produktangivelsen:

"Badestampovn", klasse 23-03.

Designen ble registrert den 2006.03.10, med reg.nr. 79322, og ble kunngjort i Norsk designtidende 2006.04.10.

² Avgjørelsen kan skriftlig påklages til Patentstyrets annen avdeling innen to måneder etter den dato avgjørelsen ble sendt fra Patentstyret. Se designloven §§ 36 og 37.
Forskrift om innlevering av dokument og betaling av avgift til Styret for det industrielle rettsvern kan fås ved henvendelse til infosenteret i Patentstyret, eller på Internett fra www.patentstyret.no

Designregistrering nr. 79322.

Den 2006.05.22 inkom det krav om administrativ overprøving fra Advokatkontoret Nordenfjeldske ved advokat Gunnar Krogstad, på vegne av Foss Metallindustri AS. Kravet er begrunnet med at designregistrering nr. 79322 må oppheves jf. designloven § 25, da designen ikke skiller seg tilstrekkelig fra innklagers designregistrering nr. 76686, jf. designloven § 3.

Designregistrering nr. 76686.

Åsane Sveis AS har ingen ytterligere anførsler i saken og ber om at den tas opp til avgjørelse på det foreliggende grunnlag. Når det gjelder anførselene fra Foss Metallindustrier AS, vises det til sakens dokumenter.

Patentstyrets vurdering:

Problemstillingen er følgelig om designen i registrering nr. 79322 skal oppheves etter designloven § 25, fordi den ikke oppfyller kravet til ny og individuell karakter jf. designloven § 3. Kravet er altså todelt, og begge krav må være oppfylt for at det skal være en gyldig registrering.

For at nyhetskravet skal anses oppfylt, må ingen "identisk design" ha blitt allment tilgjengelig før søknadsdagen/prioritetsdagen. Med identisk forstås her at den bare skiller seg fra en annen design på uvesentlige punkter. I henhold til designlovens forarbeider skal det legges til grunn en forholdsvis streng norm for hva som skal anses identisk.

Individuell karakter skal anses å foreligge hvis "helhetsinntrykket designen gir den informerte bruker, skiller seg fra helhetsinntrykket en slik bruker får av annen design som har blitt allment tilgjengelig" før søknadsdagen/prioritetsdagen. I fortale til direktivet (98/71EF), avsnitt 13, fremgår det at forskjellen må være "tydelig". Avgjørelser fra OHIM og utenlandske domstoler tyder ikke på at den nye terminologien har medført noen endring i vurderingen av forskjellskravet, som en følge

av den språkmessige endringen fra "vesentlig" forskjell (mønsterlovens § 2) til "tydelig" forskjell i designloven § 3. Hva angår den "informerte bruker" er denne ikke en gjennomsnitts forbruker av slike produkter som søknaden gjelder, men heller ikke en produsent eller profesjonell designer. En informert bruker vil være en forbruker som produktet er rettet mot, og som har en noe større kjennskap til produktet enn det man kan forvente seg av en gjennomsnittsforbruker. I vurderingen skal det også tas hensyn til hvor stor frihet designeren hadde ved utviklingen av designene, jf. designloven § 3 tredje ledd if. I denne sammenheng fordrer det en viss basiskunnskap hos den informerte bruker hva angår tekniske aspekter som kan begrense designens utforming.

Det første spørsmålet er altså hvorvidt designen i registrering nr. 79322 skal anses ny i forhold til designen i den tidligere registrering nr. 76686, jf designloven § 3 annet ledd.

De to ovnene har en tilnærmet lik grunnform, samt at plasseringen av rør og pipeløp er likt. Ovnene til Åsane Sveis AS har imidlertid fullt pipeløp i motsetning til Foss Metallindustrier AS sin ovn. Videre er de fem kanalene forskjellig plassert på de to ovnene. De nevnte forskjellene anses tilstrekkelig til at registrering nr. 79322 oppfyller kravet til nyhet i designloven § 3 annet ledd.

Det neste som må vurderes er om designen i registrering nr. 79322 skiller seg tydelig fra helhetsinntrykket den informerte bruker får av designen i registrering nr. 76686, jf. designloven § 3 tredje ledd.

Foss Metallindustrier AS anfører her at registrering nr. 79322 har åpenbare likhetstrekk med deres tidligere registrering nr. 76686, og følgelig må oppheves i henhold til designloven § 25 jf. § 3. Det argumenteres videre med at det eneste som skiller de to designene fra hverandre er de fem åpne kanalene i ovnene som har forskjellig plassering, men at dette ikke er tilstrekkelig til å endre helhetsinntrykket. Heller ikke det at Åsane Sveis AS har valgt å presentere sin badestampovn med fullt pipeelement, bidrar til at deres ovn skiller seg tilstrekkelig fra Foss Metallindustri AS sin ovn.

I foreliggende tilfelle må den informerte bruker anses å være en person som har en viss kjennskap til vedfyrte badestampovner, og som har innsikt nok til å registrere tydelige forskjeller. Ovnene er i noen grad funksjonsbestemt da de må ha et kammer for vedfyring, et sidekammer for sirkulering av varmen, samt et pipeløp. De delene av produktet som er nødvendige for at produktet skal oppfylle formålet vil det i større grad bli sett bort fra, mens de delene hvor designer har større utformingsfrihet vil bli tillagt større vekt ved forskjellsvurderingen. Utover det her nevnte, bør designeren ha en viss utformingsfrihet.

Det er åpenbart at de to ovnene har et svært likt helhetsutseende. De har tilnærmet identisk grunnform som består av en høy del med lokk oppå, og en lavere del med gjennomgående kanaler. Videre har begge ovnene et rør på utsiden av fyringskammeret. Den mest fremtredende forskjellen mellom de to ovnene er hvordan de gjennomgående kanalene er plassert. På ovnen til Foss Metallindustri AS er de fem kanalene plassert i en firkant med en kanal plassert sentrert mellom de disse. Åsane Sveis AS sin ovn har derimot plassert kanalene på to vertikale rekker med henholdsvis to og tre kanaler over hverandre. Selv om det forøvrig foreligger enkelte detaljforskjeller mellom de to badestampovnene, gir ovnen til Åsane Sveis AS likefullt det samme helhetsinntrykket som ovnen til Foss Metallindustri AS.

Etter en helhetlig vurdering har Patentstyret kommet til at designen i registrering nr. 79322 ikke skiller seg tydelig fra designen i registrering 76686, og således ikke oppfyller kravet til individuell karakter i henhold til designloven § 3 tredje ledd.

Beslutning:

Registreringen oppheves, jf. designloven § 25 første ledd.

A handwritten signature in blue ink that reads "Thale Andresen". The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke at the end.

Marie Rasmussen (sign.)

Thale Andresen